

VOOR IEDERE AVOND

Voor Iedere Avond | 19 december

En de zee was niet meer

Bijbels Dagboek, C.H. Spurgeon

“Voor Iedere Avond”

En de zee was niet meer. Openbaringen 21:1

Ternauwernood zouden wij ons kunnen verblijden bij de gedachte om de heerlijke oude Oceaan te missen; de nieuwe hemel en de nieuwe aarde doen er zich niet schoner om voor aan onze verbeelding, indien er, in de letterlijke zin, geen grote en wijde Oceaan zal zijn met zijn schuimende golven en met schelpen bestrooide stranden. Moeten wij de tekst niet liever beschouwen als een zinnebeeld, gekleurd met het vooroordeel waarmee het Oosters gemoed gewoonlijk van oudsher de zee placht te beschouwen? Het zou waarlijk treurig zijn, ons een werkelijke fysieke wereld voor te stellen zonder zee; het zou de ijzeren ring zijn zonder de saffier, die er waarde aan verleent. Hierin moet een geestelijke betekenis opgesloten liggen. In de nieuwe bedeling zal er geen scheiding zijn; de zee scheidt de volkeren en houdt mensen van elkaar. Voor Johannes op Patmos waren de diepe wateren als gevangismuren, hem van zijn broeders en van zijn werk afsluitende; zulke belemmeringen zullen erin de toekomstige wereld niet bestaan. Legioenen van bruisende golven rollen er tussen ons en menige bloedverwant die wij heden avond in het gebed gedenken; maar in de wereld van het licht, waarheen wij gaan, zal er onafgebroken gemeenschap zijn van het gehele verlorene huisgezin. In deze zin zal er geen zee meer zijn. De zee is een zinnebeeld van verandering; met haar eb en vloed, haar effen gladheid en bergenhoge golven, haar zacht gemurmel en woeste onstuimigheid, is zij nooit lang achter elkaar dezelfde. Slavin van de wufte winden en de wisselende maan, is haar ongestadigheid tot een spreekwoord geworden. In deze staat van de sterfelijkheid hebben wij er hier reeds te veel van; de aarde is alleen gestadig in haar ongestadigheid, maar in de

hemel zal iedere droevige verandering onbekend zijn, en daarmee ook iedere vrees voor storm, waardoor onze hoop zou kunnen schipbreuk lijden en onze vreugde wegzinken. De zee van glas schittert met een heerlijkheid, door geen golf gebroken. Geen stormwind huult langs de vreedzame stranden van het paradijs. Eerlang zullen wij dat heerlijk land bereiken, waar scheiding en verandering en storm een einde zullen nemen! Jezus zal ons daarheen voeren. Zijn wij in Hem of niet? Ziedaar de grote vraag.



Opslaan in Instapaper

Steun Ons

« Vorige

Volgende »

19 december

Selecteer Datum ▼

